

A: Allmänpolitik

Motioner

Allmänpolitik, A1–A11

A1. Allianspartiet, en sammansmältning av FP, KD, C och M snarast

Motionär: Finn Cromberger, Frösön

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** landsmötet uttalar sin välvilliga inställning till ett fördjupat samarbete mellan nuvarande allianspartier som på sikt förhoppningsvis innebär en sammansmältning till ett stort liberalt parti

Allianssamarbetet mellan Folkpartiet, KD, C och M fungerar bra och var faktiskt den faktor som hade den avgörande betydelsen för maktskiftet i riksdagen. Samarbetet har pågått sedan förra mandatperioden och allt talar för ett fortsatt bra samarbete. Även i många kommuner och landsting finns ett väl fungerande samarbete mellan dessa partier. Min uppfattning är att det nu är läge att fördjupa detta fruktbara samarbete med riktning att inom någon mandatperiod ha sammansmält partierna till ett stort borgerligt parti, kanske under partibeteckningen Alliansen. Mina argument är att:

- alla allianspartier påstår sig i dag vara liberala och stå på en liberal grund,
- blockpolitiken har dominerat sedan 40-talet, men partipolitiken har ständigt försvagat det borgerliga blocket, då man för mycket kannibalisering på varandra,
- väljarna vill ha två tydliga (stora) alternativ, det blir enkla så,
- intresset att engagera sig politiskt stiger då möjligheten att erhålla uppdrag ökar, och partiet får råd att hålla sig med anställda runt om i landet vilket minskar belastningen på ideellt arbetande partiarbetare.

A2. Ett starkt socialliberalt alternativ genom att slå samman FP och C

Motionär: Runo Johansson, Tidaholm

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** partistyrelsen och/eller partiledningen undersöker möjligheten att slå samman Folkpartiet och Centern till ett parti

Svensk politik har alltmer kommit att domineras av de två stora partierna Moderaterna och Socialdemokraterna. För att skapa ett starkt socialliberalt mittenalternativ bör vi undvika att splittra upp oss i flera partier. Centern har genom att släppa sitt kärnkraftsmotstånd och genom att själva definiera

sig som socialliberala skapat en unik möjlighet att fusionera våra partier. Det behövs inte två socialliberala partier. Det skapar bara onödig risk för kannibalism om samma väljare i stället för att ha fokus på att möta motståndarna. Folkpartiet och Centern kompletterar dessutom varandra bra. Folkpartiet har en starkare idétradition medan Centern har en starkare organisation ute i landet.

A3. Gemensam borgerlig partibeteckning

Motionär: Tommy Lundkvist, Halmstad

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet verkar för att allianspartierna FP, M, C och KD ställer upp i riksdagsvalet med en gemensam partibeteckning i riksdagsvalet
2. **att** varje parti har var sin lista så att väljarna kan välja parti inom alliansen

I dagsläget pendlar KD kring fyraprocentsspärren. Mycket talar för att regeringsfrågan avgörs om KD kommer in i riksdagen. Med en borgerlig valallians i form av gemensam partibeteckning ökar chanserna till en fortsatt alliansregering. Med fyra valsedlar har väljarna fortfarande kvar möjligheten att välja vilket parti man stödjer. Vad är då argumenten emot? Möjligen att så har vi aldrig gjort förut. Å andra sidan brukar det vara ett oslagbart argument i de flesta sammanhang.

A4. Ett tydligt nej till samarbete med Sverigedemokraterna

Motionär: Mikael Kamfjord, Nybro

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet offentligt går ut och deklarerar att allt samarbete med Sverigedemokraterna på alla parlamentariska nivåer inte kommer att bedrivas under kommande mandatperiod eller framdeles

I en del kommuner sker i dag ett samregerande mellan en borgerlig (Folkpartiet inräknat) majoritet och Sverigedemokraterna och därmed åtnjuter Sverigedemokraterna en aktiv roll som ett jämbördigt parti.

I andra kommuner, där en borgerlig majoritet stöds passivt av Sverigedemokraterna bedrivs också ett visst samarbete i form av överläggningar eller inbjudningar till samtal om politik, budget eller strategi.

Detta är helt oacceptabelt. Folkpartiet ska inte samarbeta eller samverka med ett parti som är helt emot tanken på en ökad en mänsklig mångfald i Sverige, utan snarare vill eliminera denna mångfald. Det är inte förenligt med den liberala tanken i stort och det borde av den anledningen vara helt uteslutet att sådant samregerande eller andra former av samarbete äger rum.

Tilläggs ska att all form av samverkan eller samarbete med Sverigedemokraterna ej heller ska äga rum om Folkpartiet sitter i oppositionsställning.

A5. Öka landsmötenas inflytande

Motionär: Johan Strandberg, Garphyttan

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** landsmötet uttalar att den viktigaste ministerposten nästa mandatperiod är socialministerposten och näst viktigast socialförsäkringsministerposten, migrationsministerposten och miljöministerposten
2. **att** landsmötet fastställer en lista som tar upp de viktigaste sakpolitiska målen nästa mandatperiod, att sänkt skatetryck, kortade vårdköer och fri invandring kommer överst och att ytterligare mål följer därefter
3. **att** landsmötet uttalar att en rapport om det som händer med att-satserna som bifölls 2005 och 2007 snart presenteras
4. **att** landsmötet uttalar att folkpartiministrarna bör utses av partistyrelsen
5. **att** landsmötet uttalar att partiledningen och partisekretären bör utses av landsmötena

I och med att vi inte fått en ministerpost med direkt koppling till exempelvis jobb- eller socialpolitiken borde landsmötet ta ställning till mer av partitoppens prioriteringar. Prioriterar partitoppen inte till exempel socialministerposten, framstår landsmötets socialpolitiska debatt som mer eller mindre meningslös. En fördel vore att landsmötet uttalade vilka ministerposter samt vilka sakpolitiska mål som är viktigast nästa mandatperiod. Prioriteringar blir sannolikt bättre om de föregåtts av debatt.

Dessutom behövs mer av utvärdering. En fördel vore en rapport om det som Folkpartiet gjort i rikspolitiken för att få igenom att-satserna som bifölls vid landsmötena 2005 och 2007.

Det har spekulerats mycket i media hur tillsättningen av Folkpartiets ministrar gick till. En förbättring inför framtiden vore att partistyrelsen i stället för en partiledare beslutade om vilka förslag på statsråd som gavs till regeringschefen.

Partiledningen och partisekretären kan fortfarande bli bättre. En fördel vore att de utsågs av ett landsmöte.

A6. Folkpartiet liberalerna – för frihet och ansvar

Motionär: Marcus Claesson, Mölndal

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet liberalerna ska anta "För frihet och ansvar" som ideologisk slogan

Dagens mediasamhälle kräver att de som vill nå ut med viktiga budskap formulerar sig kortfattat och slagkraftigt. Som anställd på ett reklamföretag sedan 10 år gör jag bedömningen att vår demokrati i allmänhet och politiska partier i synnerhet skulle vinna på att sloganer baserade på ideologiska värderingar användes.

Ideologiska sloganer kan vara en hjälp för väljare att skilja partier från varandra när de alla för fram samma konkreta budskap – t.ex. jobb, skola, omsorg. Sloganer kan också vara en hjälp för aktiva men medietränade politiker att kortfattat förmedla sina egna och sitt partis värderingar.

Folkpartiets ideologi bygger på socialliberalism. Men hur många i Sverige använder det ordet i dagligt tal? För hur många framtonar en bild av vad som menas? Hur många kan förklara vad ordet betyder? Tyvärr ytterst få vill jag påstå.

Däremot skulle "Folkpartiet liberalerna – för frihet och

ansvar" ge en utmärkt ingång i de flesta politiska samtal. Vi socialliberaler vill uppnå balans mellan din egen frihet och ditt ansvar för dina medmänniskors välbefinnande. Därför föreslår jag att Folkpartiet liberalernas landsmöte antar "För frihet och ansvar" som vår slogan.

A7. Nytt namn på partiprogrammet

Motionär: Marcus Claesson, Mölndal

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet liberalernas partiprogram döps till "Frihet och ansvar"

Vårt partiprogram heter i dagsläget "Frihet att växa". Tidigare vill jag minnas att programmet har haft namnet "Frihet och rättvisa". "Frihet att växa" är visionärt men beskriver tyvärr bara ena delen i vår ideologi – friheten. Den andra delen som uttrycker vårt sociala ansvar för varandra har fallit bort. Jag tycker att vi borde åtgärda den bristen genom att döpa vårt partiprogram till "Frihet och ansvar".

"Frihet och ansvar" skulle också fungera utmärkt som ideologisk slogan för vårt parti. Och att då i samma moment ge vårt partiprogram samma namn gör saken än bättre.

A8. Folkpartiets profilering

Motionär: Mikael Wendt, Skövde

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** landsmötet beslutar att det tydligt ska anslås i Folkpartiets partiprogram att Folkpartiet är Sveriges enda socialliberala parti som tar avstamp i socialliberala värden som frihet, rättvisa och socialt ansvar

Jag är stolt över att tillhöra Folkpartiet, att få vara dess gruppleddare och ordförande i lokalföringen i Skövde. Vi agerar i den kommunala politiken utifrån de grundvärden som bland annat lyftes fram av Jan Björklund i hans tal som nyvald riksförordande. Vi behöver: mer globalisering – inte mindre; marknadsekonomi – inte planekonomi; frihandel – inte protektionism och solidaritet – inte egoism. Folkpartiet är Sveriges socialliberala parti. Kombinationen av individuell frihet, fri marknadsekonomi och social trygghet är kärnan i socialliberalismen. Tyvärr ser vi allt för lite av dessa värden lyftas fram i riksmidier och i den kommunikation som vi själva har med väljarna på riksnivå.

Bertil Ohlin som var en av de stora socialliberala ledarna förutsåg i sin ekonomiska modell det vi nyss har upplevt – den globala finanskrisen. Vi behöver lyfta fram och förnya de socialliberala värdena. Folk på gatan har i dag en bild av Folkpartiet som ett batong- och kravparti – detta måste vi ändra på. Genom att lyfta fram dessa värden i vår interna kommunikation kan vi också förändra bilden utåt. Det är fakta att allt för många av våra väljare har gått till Moderaterna – eftersom de i dag framstår som ett medmänskligare mjukare alternativ än Folkpartiet.

A9. Folkpartiet liberalerna ett idéparti

Motionär: Claes Lerén, Donsö

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet liberalerna blir ett liberalt idéparti
2. **att** styrelsen utbildar och stimulerar alla våra medlemmar med kunskaper och erfarenhet om socialliberalism
3. **att** landsmötet utser en grupp som ska formulera ett socialliberalt framtidsdokument som kan presenteras nästa landsmöte. Budskapet ska visa vilka mål vi har för vår socialliberala verksamhet och gärna också en filosofi över vad vi med socialliberalism kan åstadkomma

Folkpartiet är inget liberalt parti, men Folkpartiet liberalerna borde vara det. Det finns bara ett liberalt parti i Sverige som måste vara liberalt och det är Folkpartiet liberalerna. Vad är då ett utmärkande drag för ett liberalt parti? Är det någon sorts anarkistisk klan, som ser som sin rätt att bestämma sin egen frihet? Är det demokratiskt? Nej, det handlar inte partiets frihet utan om individens frihet. En individ kan knappast vara ett parti. Partiet ska vara demokratisk och bestå av liberala individer. Den liberala individens frihet är okränkbar. Denna frihet får dock inte kränka andra individers frihet, där av följer att ett liberalt parti bara kan lägga fram liberala idéer, makten att bestämma stannar hos individen. Folkpartiet liberalerna är därför ett idéparti. Det demokratiska innehållet består i att demokratiskt valda liberala politiker får lägga fram sina liberala förslag och rösta om egna och andra partiets förslag från sina liberala utgångspunkter. Liberalism ska vara den bärande kraften för ett liberalt parti, men ordet liberal får då inte användas som något ersättningsord för allt som vi kallar för ”liberalt”. Liberalismen har en kraft i sig själv. Den får människor att våga leva, våga pröva, våga stå upp för det som är bra. Liberalismen ställs mot andra krafter såsom konservatism, som hindrar utveckling och binder individen vid det förgångna. En annan motståndare är fundamentalismen som med fundamentala åsikter om makt, miljö eller religion knyter individen till läror som den inte själv kan råda över.

För att det här ska fungera måste våra medlemmar känna den liberala kraften inifrån, läsa om den, skriva om den och diskutera om den med sina liberala vänner. I dagens samhälle ställs vi ofta inför valet att övertyga med makt och våld eller att övertyga med förnuft och fri vilja. Vad som är liberalt är uppenbart.

A10. Namnbyte från Folkpartiet liberalerna till Liberalerna

Motionär: Folkpartiet liberalerna Malmö

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** partiets namn ändras till ”Liberalerna”

”Folkpartiet” är ett vagt och gammaldags namn. I ett europeiskt perspektiv hänvisar ”folk” oftast till konservatism och/eller nationalism. Vi är Sveriges liberala parti, och det ska otvetydigt synas när vi omnämns. Förvisso finns ”Liberalerna” med i dagens partinamn, men vi benämns aldrig som ”Folkpartiet liberalerna”, utan oftast kort och gott som ”Folkpartiet”. Detta vill vi ändra på genom att helt enkelt ta bort det första ledet i dagens partinamn.

A11. Nej till upprepade omröstningar om partinamnet

Motionär: Gunnar Andrén, Stocksund

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** frågan om ändring av partinamn – sedan beslut träffats om att ändra eller avvisa namnbyte genom omröstning vid ordinarie landsmöte – inte åter kan bli föremål för nytt beslut förrän tidigast efter fem år

Förutom den lösligt partilikhande gruppering som bildades i andra kammaren 1886, kallad Vänstern, utgörs embryot till dagens Folkpartiet liberalerna av den sammanslutning av 32 liberaler i riksdagen som den 29 april 1895 antog namnet Folkpartiet.

1895 års politiska program, med huvudinriktningen allmän rösträtt för män, vidgade medborgerliga fri- och rättigheter, fredlig unionsupplösning, skolreformer i 1842 års liberala folkskoleanda, arbetarskydd och ekonomiskt skydd vid arbetsförmåga, hade skrivits av två av samtidens mest kända liberaler, David Bergström och Fridtjuv Berg, tillsammans med Ernst Beckman Karl Staaffs närmaste förtrodda.

Efter valframgången i 1899 års andrakammarval bildades den 16 januari 1900 en ny gruppering med 84 riksdagsledamöter, Liberala samlingspartiet. Utöver reformsinnade liberaler återfanns där också partilösa reformister samt ett fåtal tidigare lantmannapartister som övergivit sitt konservativa ursprung.

1900 års politiska program var smalare än Folkpartiets från 1895 och upptog utöver kravet på allmän rösträtt för alla män över 25 års ålder, en skarpare hållning i unionsfrågan men ett brett socialreformistiskt program, bland annat innefattande statlig olycksfalls- och ålderdomsförsäkring, förlikning och skiljedom i arbetstvister, stöd till egnahemsrörelsen och sjukvårdsrörelsen.

Den 22–24 februari 1902 bildades det första liberala partiet, Frisinnade landsföreningen. Partiordförande som ordförande i förtroenderådet blev Ernst Beckman, den politiske ledaren Karl Staaff blev dess vice ordförande.

Striden 1922 om rusdrycksförbud eller ej delade det liberala partiet. Den 27 maj 1923 splittrades partiet, detta sedan förbudsanhängarna, som förlorat folkomröstningen 1922, med 77–56 beslutat skriva in rusdrycksförbud i Frisinnade landsföreningens partiprogram.

Den 7 oktober 1923 bildades Sveriges liberala parti. Partiledare blev advokaten Eliel Löfgren. Detta existerade parallellt med den tidigare Frisinnade landsföreningen 1923–35.

Efter ett upprop den 14 juli 1934 om bildande av Nya Folkpartiet, bildades den 5 augusti ett nytt parti av de två tidigare splittrade, med namnet Folkpartiet.

Detta parti behöll sitt namn – trots nya partiprogram 1944, 1962, 1972 och 1982.

1990 års landsmöte beslöt byta namn till Folkpartiet liberalerna. Motivet var främst att markera den liberala tillhörigheten i en ideologiskt turbulent tid då såväl Moderaterna som andra sökte ikläda sig den liberala dräkten, utan att i grunden acceptera den liberala ideologin som bärare av både socialt ansvar och frihet under samma ansvar.

Nu har Folkpartiet liberalerna vid fem landsmöten efter varandra sedan senaste partiprogrammet antogs i Göteborg 1997, nämligen 1999 i Lund, 2001 i Stockholm, 2003 i Västerås, 2005 i Göteborg och 2007 i Västerås, haft valeringar om partinamnet. Vid samtliga tillfällen har majoritet förel-

gat för att bibehålla namnet, Folkpartiet liberalerna.

Det är – enligt min mening – inte rimligt att debattera och votera i denna fråga vid varje landsmöte. Om vi fortsätter att ha möjlighet att vid varje landsmöte byta namn på partiet, ligger det i sannolikhetens, och kanske också farans, riktning att vid något tillfälle blir det namnbyte, till något som en tillfällig majoritet vill ha.

Jag är själv, liksom fallet var 1990, förespråkare för bara namnet Folkpartiet. Men nu heter partiet sedan 1990 Folkpartiet liberalerna – det bör partiet fortsatt heta trots att tillfälliga opinioner säkert vill ändra.

Efter de fem omröstningar som förevarit måste det nu till restriktioner vad gäller möjligheterna att vart och vartannat år byta partinamn – när det är politikens innehåll som är det väsentliga.

Därför bör i stadgarna skrivas in att det inte ska finnas möjlighet att ta upp frågan om partiets namn förrän minst fem år – eller helst tio – förflutit sedan senaste ordinarie landsmöte behandlat frågan och genom omröstning bland ombuden fastställt partiets namn.

A: Allmänpolitik

Partistyrelsens yttrande

Ja till framtiden

Framtiden behöver mer liberalism

Vi i Folkpartiet liberalerna är stolta över vår ideologi. Socialliberala lösningar har vunnit gehör under 1900-talet. Folkpartiet föddes ur kampen för allmän och lika rösträtt och vårt arbete för demokrati och marknadsekonomi segrade i Sverige. Vi har stått upp för individens frihet och varje människas rätt att själv välja vilken gud hon vill tro på samt rätten att inte tro alls. Vår övertygelse om att alla människor förtjänar nya livschanser medförde att Folkpartiet var en av arkitekterna bakom det svenska välfärdssystemet. På den internationella scenen har liberaler alltid stått upp för demokrati och mänskliga rättigheter och aldrig tjuvats av förtyckarideologier. Och vår tro på individen har gjort att vi ständigt drivit på för reformer som ökat jämställdheten mellan kvinnor och män.

När andra partier byter ideologi eller tar avstånd från sin historia har vi all anledning att vara stolta över vad liberaler och frisinna utträttat. Ibland sägs det att liberaler segrat och att liberala partier därför inte skulle behövas. Inget kunde vara mer fel. Liberala svar behövs även på dagens och morgondagens samhällsproblem. I den internationella lågkonjunktur som det senaste året drabbat Sverige har det varit uppenbart att det är klassisk socialliberal ekonomisk politik som är en del av lösningen. Staten och det offentliga behöver ta ett ansvar för att dämpa effekterna av konjunkturedgången. Samtidigt är en fri ekonomi grunden för långsiktigt välstånd.

Liberalismen har alltid haft en tro på framtiden. Om människor ges möjlighet att styra mer över sina liv så utvecklas samhället. Jobb skapas genom att enskilda människors idéer omvandlas till företag och i ett samhälle där ansträngningar lönar sig. Klimatet löses med internationellt samarbete, teknisk utveckling och en marknad som genom miljöavgifter verkar i miljöns tjänst. Välfärden behöver fortsätta utvecklas så att enskilda människor får mer makt över de viktiga besluten i sin vardag. I en allt mer globaliserad värld behöver det europeiska samarbetet fördjupas. Fattigdom och ofrihet bekämpas bäst med demokrati och marknadsekonomi. Kort sagt, framtiden behöver mer liberalism.

Folkpartiet tar ansvar i krisen

Den internationella krisen slår hårt mot Sverige. Uppskattningsvis tre hundra tusen jobb har eller kommer att försvinna som en konsekvens av den globala lågkonjunktur som inleddes med den amerikanska finans- och bolånekrisen. Den absoluta majoriteten av sysselsättningsminskningen äger rum i näringslivet – tre av fyra jobb som försvinner är privata. Aldrig någonsin har vår exportberoende industri drabbats av en lika brant nedgång.

Fallet i industriproduktion och sysselsättning leder till att skatteunderlaget sviktar. Kommunsektorn går miste om inkomstskatter, statens intäkter från framför allt bolags- och

kapitalskatter sjunker kraftigt. Om alliansregeringen under de senaste åren inte hade fört en ansvarsfull politik för de offentliga finanserna hade denna nedgång nu resulterat i nedskärningar i välfärden och höjda skatter.

Istället har Alliansen under finanskrisen haft kraft och resurser att agera så som förväntas av en regering i kristider. Regeringen har inte fallit för de enkla lösningarna. När tryckare och opposition ropat på ständigt nya löften om utgifter har regeringen säkrat att statens finanser trots krisen är starka. När lågkonjunkturen nu går in i en ny fas kan regeringen föra en expansiv politik i syfte att dämpa fallet i sysselsättning, underlätta återhämtningen och värna välfärdens kärna.

En kraftig satsning på välfärdssektorn görs genom extra statsbidrag till kommunerna. Tiotusentals nya utbildningsplatser i högskolan, komvux och yrkeshögskolan skapas. Studenter får höjda studiemedel och pensionärer sänkt skatt. Arbets- och utbildningslinjen drivs konsekvent, både genom skattesänkningar som gör det lönsamt att arbeta och skatte- och regellättnader för företag och företagare. Omfattande satsningar genomförs nu också på infrastruktur.

Med en ekonomisk politik som fokuserar på ansvar för de offentliga finanserna, en tydlig arbetslinje och ett värnande om välfärden står Sverige starkt inför världsekonomin återhämtning.

Fortsatt samarbete inom Allians för Sverige

När Folkpartiet möter väljarna nästa år gör vi det tillsammans med de andra partierna i Allians för Sverige. Vi fyra söker förtroende att bilda en majoritetsregering.

Folkpartiets mål är att alliansregeringen blir återvald, att det liberala inslaget i regeringen stärks och att vi även fortsättningsvis är med och tar ansvar i fler än hälften av Sveriges kommuner och landsting.

Liberala utmaningar inför framtiden

Om de tendenser till uppgång i världsekonomin som vi ser idag håller i sig blir nästa mandatperiod en tid för återhämtning. När aktiviteten i världsekonomin tar fart gynnar detta även svensk exportberoende industri. Men kraften i vår inhemska återhämtning beror inte bara av vår omvärld, utan också på vilken politik vi för på hemmaplan.

Som regeringens Globaliseringsråd påpekar kommer den globala konkurrensen inte att avta när världshandeln åter tar fart. Sverige har hittills kunnat dra nytta av globaliseringen. Nya marknader har öppnats och vår kunskapsintensiva industri har kunnat flytta tillverkning till länder med lägre kostnad. Samtidigt har vi i hög grad lyckats behålla ledning, forskning och utveckling, produktutveckling och andra kunskapsintensiva funktioner på hemmaplan.

Men den ordningen är inte för evigt given. I takt med att länder som tidigare saknade erfarenhet av forskning och företagsledning nu bygger upp den kompetensen skärps också konkurrensen. Trycket att flytta även mer kunskapsintensiv verksamhet till länder som Kina och Indien ökar. Sverige behöver en politik som kan möta de utmaningar globaliseringen långsiktigt ställer oss inför.

Den internationella krisens återverkningar på det svenska samhället och den svenska arbetsmarknaden har också blottlagt ett antal brister i välfärden. När ekonomin rasar drabbas människor med funktionshinder eller psykiska problem, de som är svagast på arbetsmarknaden, hårdast. Deras möjligheter att delta i samhället minskar drastiskt. En annan grupp

som också drabbas är de som står utanför arbetslöshetsförsäkringen.

För att skynda på återhämtningen, möta den globala konkurrensen och skapa sammanhållning i det svenska samhället krävs en aktiv politik. Detta ser partistyrelsen som liberala huvudutmaningar inför framtiden.

Alla kan bidra – det handlar om jobb och tillväxt

Avgörande för välståndet i vårt land är att fler kommer i arbete. Att ha ett arbete att gå till, en egen lön att betala sina räkningar med och att få vara behövd är centralt för vår självkänsla.

Stora krafter måste sättas in för att se till att fler kommer i arbete, men det räcker inte som ambition. Som Globaliseringsrådet påpekar har jobbskatteavdraget medfört att det är mer lönsamt att arbeta än att få bidrag, men det möter inte behovet av att stärka Sveriges möjligheter att konkurrera om den mest produktiva och välutbildade arbetskraften. Därför behövs ett skatte- och regelsystem som premierar arbete, kunskap, ansvarstagande och entreprenörskap. Det måste löna sig att gå från bidrag till jobb, men också att jobba några extra timmar. Det ska löna sig att skaffa en utbildning. Det måste löna sig att ta risken att starta eget företag. Det ska bli enklare att anställa.

Genom satsningar på infrastruktur skapas arbetstillfällen under lågkonjunkturen. Men satsningen handlar också om att skapa tillväxt på längre sikt. Forskning och infrastruktur är båda centrala delar i att trygga vårt framtida välstånd. Sverige bör fortsätta bygga ut och modernisera Sveriges järnvägsnät samt inleda arbetet med att bygga ut höghastighetståg mellan våra tre storstäder och till kontinenten. Det är också rimligt att vägarna mellan storstäderna får motorvägsstandard och att arbetet inleds för att bygga en fast tåg- och vägförbindelse mellan Helsingborg och Helsingör.

Låt oss inte heller glömma bort att vårt land är beroende av en energiintensiv industri. En politik som innebär att gamla kärnkraftverk kan ersättas av nya är därför angelägen för att se till att Sverige kan växa.

För att det ska löna sig att arbeta och utbilda sig samt ta ansvar och risker ska Sverige återgå till "hälften kvar" av en inkomstökning. Den så kallade värnskatten ska därför avskaffas och antalet personer som betalar statsskatt minska. Företagande ska löna sig bättre, bl.a. genom att de så kallade 3:12-reglerna avskaffas.

Trots att stora framsteg gjorts på jämställdhetsområdet i Sverige är vi fortfarande långt ifrån ett jämställt land. Bristande jämställdhet och fördomar begränsar kvinnors och mäns frihet. Det gör också att vi inte tar tillvara all den kompetens som finns i vårt samhälle. Vi måste fortsatt fokusera på ekonomisk självständighet för kvinnor. Ofrivilligt deltidsarbete ska motverkas och möjligheten till karriärutveckling i kvinnodominerade yrken öka.

Vi har en särskild utmaning i att Sverige har en internationellt sett hög ungdomsarbetslöshet. När arbetslösheten stiger finns det en risk att det leder till att en del unga aldrig får in en fot på arbetsmarknaden. En viktig förklaring till ungdomsarbetslösheten är att alltför många hoppar av gymnasiet. En annan den sammanpressade lönestrukturen i Sverige som gör det relativt dyrt att anställa oerfarna ungdomar. En tredje att de svenska arbetsmarknadsreglerna leder till att ungdomar, med kort anställningstid, är de som först får lämna sina arbeten vid personalneddragningar.

Det behövs en rad åtgärder för att komma åt arbetslösheten bland unga. Unga ska kunna erbjudas lärlingsanställningar med lägre lön och särskilda anställningsvillkor. Kompetens bör också väga tyngre vid personalneddragningar vilket både underlättar för små och medelstora företag samt för outsiders på arbetsmarknaden. Eftersom vi värnar den svenska modellen hoppas vi att parterna kan komma överrens om en mer modern arbetsrätt. Om så inte sker är vi öppna för att ändra lagstiftningen.

Likaså är situationen för invandrare problematisk på arbetsmarknaden. Det tar alldeles för lång tid för en människa som invandrat till Sverige att komma i sysselsättning. Den bristande integrationen är ett av våra största samhällsproblem, alldeles för många av dem som kommit till vårt land fastnar i passivitet och utanförskap. Nycklarna till en lyckad integration är jobb och kunskaper i svenska språket. På dem som vill bli medborgare i Sverige är det rimligt att ställa vissa krav på kunskaper i svenska språket.

Befolkningens åldersstruktur är en långsiktig utmaning. Vi lever allt längre och har färre år på arbetsmarknaden. För att klara välfärden behöver vi ta tillvara äldres kompetens bättre, motverka åldersdiskriminering och se till att människor stannar längre i arbetslivet.

För den som förlorar jobbet är det avgörande att det finns en fungerande arbetslöshetsförsäkring så att det är möjligt att ha en trygghet när ett nytt arbete ska sökas. De som i dag står utanför a-kassan drabbas om de förlorar arbetet. En allmän arbetslöshetsförsäkring ska därför införas.

En utbildning i världsklass

Skolan är vårt bästa verktyg för att ge alla människor samma chanser i livet. Kärnan i det liberala uppdraget är att varje individ ska få komma till sin rätt. All talang och hela potentialen ska tas tillvara. Med en riktig skolpolitik kan alla elever få chansen att lyckas.

Men skolan är också det fundament varpå vi bygger vår möjlighet att konkurrera i en global värld. Som Globaliseringsrådet konstaterar i sin slutrapport är vår förmåga att bygga upp och bevara kunskap avgörande för välstånd. Då duger det inte att en av tio går ut grundskolan med underkänt i svenska, engelska eller matematik eller att var tredje 20-åring inte klarar gymnasiet. Då duger det inte att de som i dag väljer att bli lärare har sämre kvalifikationer än de som förr sökte sig till yrket.

Den utbildningspolitiska agendan måste fullföljas och fortsätta att utvecklas. Betyg ska införas från årskurs sex och en ny lärarutbildning sjösätts. De nationella prov i årskurs tre som snart går av stapeln för första gången måste följas upp med insatser gentemot de elever som inte klarar målen. Gymnasiets reformering fortgår och från och med höstterminen 2011 är den nya gymnasieskolan på plats. Kommunaliseringen av skolan har skapat många av dagens problem och staten bör därför ta över huvudmannskapet för skolan. Ett sätt att möta globaliseringen är goda kunskaper i främmande språk – engelska bör därför bli ett obligatoriskt ämne från första klass.

Människorna i det glömda Sverige

Även i ett utbyggt välfärdssamhälle som Sveriges finns det människor som faller utanför. Det handlar om grupper som inte har någon röststark organisation bakom sig. Folkpartiet bär vidare vårt historiska arv. Vi för de människors talan vars

röst annars inte hörs - de som ofta har allra minst frihet i samhället.

Utsatta barn som hamnar i samhällets vård får inte alltid det stöd och trygghet de behöver. De tusentals hemlösa som lever i Sverige har ofta svikits av psykiatrin. Äldre måste få chansen till en ålderdom där de själva kan påverka sin vardag. Här återstår det mycket att göra.

Vi vet att det finns tiotusentals barn som växer upp i trasiga familjer där samhället behöver gripa in. Problem hos barn måste upptäckas i tid, rätt stöd och hjälp sätts in direkt. Kontrollen och uppföljningen av de barn som hamnar i samhällets vård måste förbättras. Barnen själva ska alltid få komma till tals. Auktorisation för att driva hem för vård och boende (HVB) borde införas.

De senaste åren har Alliansregeringen gjort stora satsningar på för människor med psykisk ohälsa. Och det har varit nödvändigt. Men psykiatris brister har varit så pass stora att mycket återstår att göra. Fortsatta satsningar ska ske på psykiatrin – kunskapen om psykiska sjukdomar måste öka i den allmänna vården. Och den som söker psykiatrisk hjälp akut måste få det – direkt.

Fortsatt fokus på en fungerande rättsstat handlar också om att hålla ihop Sverige. Fler närvarande poliser förebygger brott och snabba reaktioner från samhället när en ung människa hamnar i kriminalitet är nödvändiga för att se till att bryta ett destruktivt beteende.

De kvinnor som drabbas av våld i nära relationer eller av hederskulturer lever i en oacceptabel ofrihet. Kunskapen om våld mot kvinnor måste öka, stödet till dem som drabbas förbättras och samhället måste vara tydligt med att hedersvåld aldrig kan accepteras.

Många äldre lever sin sista tid i ensamhet och utan att kunna påverka sin vardag. De moderna ålderdomshem – trygghetsboenden – som nu börjar byggas är en väg att se till att äldre själva kan bestämma hur de ska bo. För äldre med vårdbehov handlar det också om att hitta vägar för att se till att de själva ska kunna fatta besluten om vilken hjälp de ska få. Satsningen på trygghetsboenden ska fortsätta.

Personer med funktionshinder drabbas fortfarande av att handikappas därför att samhället inte är tillgängligt. Bristande tillgänglighet för personer med funktionshinder ska därför ses som diskriminering.

I socialdemokratins Sverige har det funnits en tendens att ge upp om människors förmåga. Arbetslösheten bekämpades genom att människor sjukskrivs. Höga sjukskrivnings-tal drevs ned genom att fler förtidspensionerades. Vi vägrar acceptera en syn där människor på det sättet får beskedet att de inte behövs. Visst finns det grupper som har extremt svårt att komma in på den ordinarie arbetsmarknaden, exempelvis personer med psykiska eller fysiska funktionshinder och människor som hamnat i missbruk. Men ska samhället hålla ihop måste även de kunna få bidra.

Samarbete i globaliseringens tid

Globaliseringen i form av ökad handel och kunskapsutbyte ställer nya krav på hur länder gemensamt hanterar gränsöverskridande problem. Inte minst har detta blivit tydligt på miljöområdet. Men den internationella finanskrisen visar också på behovet av gemensamma regelverk. Sverige ska medverka till globala spelregler för den internationella finansmarknaden. Samtidigt är det avgörande att Sverige står upp för frihandel och motverkar den vilja till protektionism som följer

i kölvattnet av den internationella krisen.

Framtiden har fler globala kriser i sitt sköte. Det finns ett antal oroshärdar som riskerar att äventyra den globala tillväxten av välstånd och frihet. Nordkoreas planer på kärnvapen måste stoppas. Irans likaså. Situationen i mellanöstern är allt annat än tillfredställande. Och utvecklingen i Ryssland oroar – landet har de senaste åren utvecklats i en allt mer auktoritär riktning. Utvecklingen i vår omvärld gör att vi måste vara tydliga med att nedrustningen av försvaret inte kan fortsätta.

Genom framför allt EU har Sverige möjlighet att vara med och påverka utvecklingen i världen. Vi vill fördjupa Europasamarbetet och euron ska införas som valuta i Sverige – en ny folkomröstning bör hållas under nästa mandatperiod.

Tillsammans med andra demokratier ska vi vara ett land som arbetar för fred, mänskliga rättigheter och frihet över hela vår jord. Vi bör påminna om att det viktigaste för en fredligare värld är att fler länder demokratiseras. Den rika världen har också ett moraliskt ansvar att stödja fattigdomsbekämpning och demokrati. En procentmålet i biståndet ska upprätthållas. Sverige ska fortsätta att delta i internationella militära och civila operationer som världssamfundet står bakom. Det är viktigt att understryka att vårt engagemang i Afghanistan är långsiktigt.

Klimatet vår tids ödesfråga

Klimatfrågan är den enskilt största globala utmaning vi står inför i dagsläget. Om vi inte begränsar jordens temperaturökning kommer det få katastrofala konsekvenser för många av jordens invånare. Detta är främst en internationell utmaning som kräver internationella lösningar. Genom EU arbetar Sverige för att få till stånd ett nytt globalt klimatavtal i Köpenhamn i december 2009. Både Sverige och EU har genom seriösa åtaganden visat ledarskap.

Ny kärnkraft ska byggas så att de kan ersätta dagens reaktorer när de tjänat ut. Sveriges produktion av elektricitet ska vara koldioxidfri – det uppnås genom en kombination av ny kärnkraft och satsningar på förnybar energi. Vi behöver investera i energieffektivitet och energiforskning. I klimatarbetet är det också centralt att värna den biologiska mångfalden – det är ett viktigt sätt att motarbeta klimatförändringar.

Genom flexibla mekanismer kan Sverige satsa resurser utomlands som kostnadseffektivt minskar de globala utsläppen av koldioxid. Här i Sverige finns också ett antal åtgärder som kan vidtas för att minska vår inverkan på klimatet. Som nämnts är en koldioxidfri produktion av elektricitet centralt.

Vår transportsektor står idag för ca en tredjedel av våra utsläpp av koldioxid. Här och inom bostads- och uppvärmningssektorn kan ytterligare åtgärder vidtas för att minimera utsläppen. De energieffektiviseringsprogram som regeringen påbörjat ska fullföljas. En utveckling av elbilen skulle kraftigt kunna minska transportsektorns utsläpp. Lägre skatt för elbilar ska införas och mark reserveras för laddningsstolpar för elbilar i gatumiljö. Tåget är en del i en omvandling av transportsektorn. Projektering av höghastighetståg Stockholm–Göteborg och Stockholm–Malmö bör påbörjas.

Samtidigt som klimatfrågan är huvudutmaningen de närmsta åren får inte andra angelägna miljömål nedprioriteras. Särskilt angeläget är fortsatt fokus på havsmiljöarbete.

Yttrande över motionerna

Allians för Sverige och partiväsendet Motion A1–A3

I motion **A1** föreslås att "landsmötet uttalar sin välvilliga inställning till ett fördjupat samarbete mellan nuvarande allianspartier som på sikt förhoppningsvis innebär en sammansmältning till ett stort liberalt parti". Som argument anförs bland annat att allianssamarbetet fungerat väl, att de ideologiska skillnaderna minskat när alla kallar sig liberala och att den nuvarande indelningen bidrar till "borgerlig kannibalism". Motionären menar också att vi är på väg mot ett tvåpartisystem. I motion **A2** föreslås av liknande skäl en sammanslagning mellan Centerpartiet och Folkpartiet för att "skapa ett starkt socialliberalt mittenalternativ".

Partistyrelsen delar motionärernas uppfattning att allianssamarbetet fungerar mycket väl. Det är partistyrelsens bestämda uppfattning att vi ska gå till val 2010 för att söka förnyat förtroende för alliansregeringen.

Men partistyrelsen delar inte slutsatsen att den naturliga förlängningen av detta är att slå samman alla partier. Dels för att det fortfarande finns betydande skillnader mellan alliansens partier, dels för att varje gång frågan om partisammanslagningar kommer upp, så leder det till att debatten handlar om hur vi ska organisera oss i stället för vad vi vill åstadkomma i svensk politik.

Det är vidare en styrka för Alliansen att vi är fyra partier som kommer ur olika idétraditioner. Framgången för Alliansen har byggt på att alla fyra partier varit beredda att utifrån sina utgångspunkter hitta gemensamma lösningar på vår tids samhällsproblem.

Förvisso är det viktigt att stärka det socialliberala alternativet i svensk politik. Men detta menar partistyrelsen bäst görs genom att Folkpartiet gör ett bra val och får ett starkt inflytande över alliansregeringens politik under nästa mandatperiod.

Motionären bakom motion **A3** föreslår av i huvudsak samma skäl som motionerna ovan att allianspartierna ska gå till val under en gemensam beteckning, en valkartell, men med separata listor. Det skulle fortfarande ge väljarna möjlighet att välja mellan partierna, men skydda mot att röster går förlorade om något parti inte uppnår 4-procentsspärren i valet 2010.

Partistyrelsen vill påminna om att Folkpartiet har haft en öppen attityd i frågan om gemensam allianslista till riksdagsvalet, men att intresset inte funnits från övriga allianspartier. Därmed har frågan inte varit aktuell. Partistyrelsen vill inte utesluta en sådan lösning inför framtiden, men under den tid som återstår till valet 2010 ska vi fokusera på politik och inte organisation.

Partistyrelsen föreslår med detta att motionerna A1–A3 anses besvarade.

Inget samarbete med främlingsfientliga partier Motion A4

I motion **A4** föreslås att Folkpartiet deklarerar att inget samarbete med Sverigedemokraterna kommer att bedrivas på någon parlamentarisk nivå under kommande mandatperiod eller framdeles.

Partistyrelsen instämmer i sak helt med motionären om att inget samarbete ska ske med Sverigedemokraterna.

Folkpartiets politiska uppdrag bygger på den liberala ide-

ologins kärnbudskap om alla individers lika frihet och rättigheter. Det är därför en självklar plikt för oss att inte bara motverka främlingsfientliga partiers möjlighet till inflytande, utan också ta strid med de värderingar på vilka dessa partier bygger sin politik.

Folkpartiet liberalerna har en etablerad princip om att inte samarbeta politiskt med partier som är främlingsfientliga eller på annat sätt visar att de inte har en värdegrund som utgår från människors lika värde. Den principen upprätthåller vi och ska upprätthålla även i framtiden. Partistyrelsen anser att denna princip på ett tillfredsställande sätt uttrycker Folkpartiets hållning till de olika främlingsfientliga partier som finns i svensk politik.

Partistyrelsen anser att motionärens yrkande i sak får anses tillgodosett med det ovan anförda, och föreslår därför att **motion A4 bör anses besvarad.**

Folkpartiets strategi och idédebatt Motion A5–A9

I motion **A5** lämnas flera förslag på hur landsmötet bör besluta i strategiska frågor, genom att bland annat lista de viktigaste sakpolitiska målen, utpeka vilken ministerpost som anses viktigast för den kommande mandatperioden, samt att partistyrelsen ska presentera en lista över hur beslut från de två föregående landsmötena har hanterats och vidare att partistyrelsen bör utse Folkpartiets ministerkandidater och landsmötet bör välja partiledning och utse partisekreterare.

Partistyrelsen menar att huvuddelen av motionärens förslag i dag är uppfyllda, men på lite andra sätt än dem motionären föreslår. Landsmötets beslut är avgörande för vilka sakfrågor Folkpartiet liberalerna lyfter i förhandlingar med de andra allianspartierna. De ideologiska och principiella ställningstaganden som landsmötet fattar är mycket svåra för partiledningen att frångå. Men däremot föreligger så klart ett stort behov av att kunna kompromissa i enskilda sakfrågor och för att pröva olika metoder.

Något annat skulle i praktiken blockera Folkpartiet från att delta i samarbetet och landsmötena 2005 och 2007 har också mycket tydligt och med bred majoritet ställt sig bakom fortsatta samarbete på dessa premisser.

Dock kan ingen parti- eller kampanjledning i förväg förutse exakt vilka frågor som väljarna kommer att tycka är viktiga i själva valrörelsen. Ett parti måste ha något mått av handlingsfrihet i att ta upp frågor som väljarna tycker är viktiga även om de inte ens fanns på dagordningen när landsmötet sammanträdde, 10 månader före valdagen.

Vad det gäller förslaget att peka ut av vilken ministerpost som blir viktigast under den kommande mandatperioden, föreligger ungefär samma sakskäl mot. Det riskerar att bli ett innehållslöst beslut som tar uppmärksamheten från en massa kloka beslut i sakfrågor som Folkpartiet hellre borde presentera.

I motionens tredje att-sats föreslås att landsmötet uttalar att en rapport om det som hände med att-satserna som bifölls 2005 och 2007 ska presenteras. Partistyrelsen menar att detta redan görs inför varje landsmöte när partistyrelsen avger en verksamhetsberättelse som omfattar såväl våra politiska framsteg som hur partistyrelsen hanterat de landsmötesuppdrag som utdelats. Dessa framgångar kommuniceras också, bland annat via Folkpartiets webbplats, genom broschyrer och i artiklar och insändare kontinuerligt under mandatperioden. Partistyrelsen ser därför inte behovet av att ta fram

en sådan rapport, när andan i motionens yrkande redan kan anses uppfyllt.

Med detta svar menar partistyrelsen att motion A5 attsats 1 bör avslås och att-satserna 2 och 3 anses besvarade.

De två sista yrkandena rör dels att partistyrelsen ska utse vilka ministrar Folkpartiet ska ha i (kommande) alliansregeringar och dels att landsmötet ska utse partiledning och partisekreterare.

Partistyrelsen vänder sig emot bägge förslagen, av det skälet att inget av dem är särskilt praktiskt genomförbart. För det första är det statsministern som utser ministrar i regeringen, vilket – även om det givetvis förhandlas om det mellan regeringspartierna – inte ger särskilt stort utrymme för partistyrelsen att vara det organ som sköter förhandlingarna. Det finns så många faktorer – departementsindelning, valresultat för de enskilda partierna, genomslag för respektive partis hjärtefrågor med mera – som sådana förhandlingar måste ta hänsyn till.

För det andra: Att landsmötet skulle utse partiledning och välja partisekreterare löser såvitt partistyrelsen kan se inget existerande problem – men det skapar nya. Partisekreterare är en speciell post, med stora krav på att kunna både stötta partiledaren och ta stort ansvar för Folkpartiet som organisation, med medlemmar, anställda och fritidspolitiker som har olika intressen och där det därför ibland uppstår målkonflikter som måste lösas. Det är inte ovanligt att partisekreterare utses och avgår efter en helt annan ”tidslinje” än landsmöten hålls.

Det samma gäller i viss omfattning Folkpartiets partiledning. Den kan förändras flera gånger under en mandatperiod. Riksdagsledamöter, kommunalråd eller landstingspolitiker som finns representerade i partiledningen kan få andra uppgifter. Det vore väldigt opraktiskt att detta inte kan skötas inom partistyrelsen, utan ett extra landsmöte skulle behöva utlysas för att välja in nya ledamöter. Partistyrelsen föreslår därför att **motion A5 yrkandena 4 och 5 avslås.**

Motion A6 föreslår att landsmötet ska anta sloganen ”för frihet och ansvar” för Folkpartiet. I motion A7 av samme motionär föreslås att partiprogrammet döps om till ”Frihet och ansvar”. Avsikten med båda förslagen är att tydligare markera den socialliberala ideologin och dess båda ben.

Också författaren till motion A8 vill markera det socialliberala idéarvet tydligare genom att det tydligt ska anslås i Folkpartiets partiprogram att Folkpartiet är Sveriges enda socialliberala parti.

Partistyrelsen delar motionärernas åsikt att Folkpartiet har ett viktigt socialliberalt idéarv att tillvarata i politiken. Vårt partiprogram ger också en mycket bra karaktärisering av Folkpartiets socialliberala arv. Det är inget historiedokument, men ger ändå en tydlig översiktsskild av vår idéhistoria.

De senaste decennierna har av många statsvetare och politiska kommentatorer utmärkt sig av att liberalismen gått segrande ur många av de politiska strider som präglade 1900-talet. Det har resulterat i en – globalt såväl som i Sverige – ”samling i mitten”. Vi kan glädjande nog konstatera att liberalismen är bredare än Folkpartiet. Fler och fler partier gör oss sällskap.

Folkpartiet välkomnar detta. Vi tror att liberalismen har allt att vinna på att det finns fler, inte färre, liberaler i politiken. Vi tror också att Folkpartiet har allt att vinna på att fler och fler partier anammar samma världsbild, ideologi och

lösningar som vi. Det öppnar för nya möjligheter till socialliberala framgångar. Och vi har väl så stor möjlighet att som parti nå framgång genom att leda den utvecklingen. Det finns därför inget behov av att hävda att vi är det enda socialliberala partiet – det riskerar bara att leda till en mer sluten och inåtvänd attityd.

Folkpartiet liberalernas position i det politiska landskapet uttrycks genom vårt agerande i den konkreta politiken. Det är alltså sakpolitiken som avgör om vi vårdar det socialliberala arvet. Att i efterhand ändra titel på partiprogrammet eller rösta fram sloganer på landsmötet skulle däremot inte ha någon praktisk betydelse. Med detta föreslår partistyrelsen att **motion A6 och A7 avslås och att motion A8 anses besvarad.**

Författaren till motion A9 är mer kritisk och framhåller att ”Folkpartiet är inget liberalt parti, men Folkpartiet liberalerna borde vara det”. I motionens tre yrkanden krävs dels att Folkpartiet ska bli ett liberalt idéparti, dels att styrelsen ska utbilda medlemmar ”med kunskaper och erfarenhet om socialliberalism” och slutligen att utser en grupp som ska formulera ett socialliberalt framtidsdokument som ska underkastas nästa landsmöte.

Vi kan konstatera att Folkpartiet är ett liberalt idéparti. För många som är engagerade i Folkpartiet lokalt, som driver vardagliga, kommunala frågor som kan befinna sig långt från ”demokratis finrum” har Folkpartiet också en helt annan roll – mer social och personlig. Inget landsmötesbeslut kan ändra på detta, varje medlem och varje väljare kommer att göra sig en egen bild.

Vad vi kan göra, är att förstärka de insatser som motionären talar om i andra yrkandet. Flera sådana aktiviteter i syfte att förbättra både den interna debatten som utbildningsverksamheten har gjorts under senare år. Det gäller allt från antagandet av nya – framtidsinriktade – politiska program och rapporter till utgivandet av böcker och studiecirkel.

På grundval av att alla dessa åtgärder redan vidtagits, anser partistyrelsen att **motion A9 bör anses besvarad.**

Partinamnet Motionerna A10–A11

Motion A10 menar att ”Folkpartiet” som namn är ”vagt och gammaldags”, samt att ledet folk- ”i ett europeiskt perspektiv” oftast associeras med nationalism eller konservatism. I stället förordas att partinamnet ska vara ”Liberalerna”. Motion A11 argumenterar för att återkommande debatter om namnbyte är skadligt och öppnar för att namnbyte skulle kunna ske på grund av en tillfällig majoritet och inte vara förberett. Det är politikens innehåll som bör vara det väsentliga vid landsmötena och därför, menar motionären, bör frågan om partiets namn inte tas upp förrän minst fem år gått sedan senaste gången.

Partistyrelsen vilar på de mer omfattande utredningar, samrådsförfaranden och utvecklade svar som avlämnats på tidigare landsmöten. Namnledet ”liberalerna” känns igen av betydligt färre väljare än vi skulle önska och har inte samma positiva genklang för den genomsnittlige medborgaren som det har för övertygade liberaler. Detta talar, enligt partistyrelsens mening, mot att ett namnbyte skulle ge några positiva politiska effekter. Tvärtom skulle mycket pengar och resurser få avsättas till att arbeta in det nya partinamnet.

Om detta pragmatiska argument mot namnbyte inte räcker, så vill partistyrelsen erinra om att det äldsta belägget för att

någon polisk gruppering skulle ha betecknat sig som ett "folkparti" är av liberalt slag. Thomas Jeffersons löst sammansatta "party of the people" slogs samman med James Madisons "republicans" som från 1792 organiserades till det "demokratiskt-republikanska" partiet som är föregångare till dagens demokrater i USA.

Även om partistyrelsen anser att det inte finns något skäl att aktualisera frågan om namnbyte vill partistyrelsen inte hindra enskilda motionärer från att föra upp frågan till debatt och avgörande på landsmötet. Partistyrelsen vill därför inte tillstyrka det förslag som framförs i **motion A11**.

Med detta föreslår partistyrelsen att **motionerna A10 och A11 avslås**.

Partistyrelsens yrkanden

Partistyrelsen yrkar:

1. **att** motion A1 anses besvarad
2. **att** motion A2 anses besvarad
3. **att** motion A3 anses besvarad
4. **att** motion A4 anses besvarad
5. **att** motion A5 yrkande 1 avslås
6. **att** motion A5 yrkande 2 anses besvarat
7. **att** motion A5 yrkande 3 anses besvarat
8. **att** motion A5 yrkande 4 avslås
9. **att** motion A5 yrkande 5 avslås
10. **att** motion A6 avslås
11. **att** motion A7 avslås
12. **att** motion A8 anses besvarad
13. **att** motion A9 anses besvarad
14. **att** motion A10 avslås
15. **att** motion A11 avslås